

Gràcies

Aquest és el diari d'en Lluís, un al·lot d'uns setze anys, aquest al·lot ha superat un càncer després de quatre anys de lluita.

22-05-'99

Hola soc en Lluís, tinc dotze anys, són quasi les deu de la nit i estic escrivint en el meu diari i encara no sé les raons per les que ho estic, fa quatre setmanes que em vaig rompre la cama i em van intervenir.

Aquest matí va arribar una nova doctora que no conec de res i em va dir que serà la meva doctora. Ara tinc moltes ganes de vomitar i tampoc sé les raons, al costat meu hi ha una espècie de màquina que fa molt de soroll. Per què tinc tantes ganes de vomitar?, què faig jo aquí?, per què la meva mare està tan trista?, vull a algú que em contesti a aquestes preguntes.

En Lluís va passar els quatre dies de tractament de quimioteràpia molt malament, ell fa moltes preguntes i la meva mare no sap com dir-li que pateix una enfermetat, ella no sap què fer.

Hola sóc en Lluís, fa molt de temps que no escric i avui tinc moltes esganes, ja fa uns quatre mesos que estic de tractament, estic malament, no tenc forces, també ten un problema, se m'ha caigut el cabell, què ha passat?. Jo li deman a la meva mare però no em vol contestar. Què ha passat en aquesta casa que tot el món està molt trist? Per què la gent està tan preocupada per mi?, què m'ha passat?

Ja ha passat molt de temps des de que va començar amb el tractament i poc a poc es va donar compte del que li va succeint, ja fa quasi un any.

Hola! Sóc jo un altra vegada, ara estic a Barcelona, estic aquí perquè els meus metges m'han dit que m'han d'intervenir aquí perquè a Mallorca no fan aquests tipus d'intervencions. Estic molt content perquè he fet molts d'amics, que tenen la mateixa enfermetat que jo, també estic molt content perquè des de l'hospital es veu el camp de futbol de Barcelona. Els meus amics són en Raül i en Xavi, els dos són d'aquí de Barcelona. El metge m'ha explicat la meva enfermetat i encara no l'entenc molt

però estic més feliç perquè veig a la meva mare més contenta i il·lusionada, l'estimo molt.

En Lluís ja ha estat operat i va ésser un èxit, ell i la seva mare, que és qui l'acompanya, segueixen endavant, en Lluís mai s'oblida de la seva família de Mallorca.

Hola! Estic content i trist a la vegada!, estic content perquè la meua operació va molt bé i si segueix així ja em quedarà poc per acabar el tractament, per altra part estic molt trist i amb moltes ganes de plorar perquè fa molt de temps que no veig els meus amics i tinc moltes ganes de veure'ls, tinc la sensació que m'han abandonat, esper que no sigui així.

En Lluís va acabar el tractament però ha de seguir anant al metge per fer-li revisions, també ha d'anar al metge de la cama, que va ser el que li va intervenir del fèmur, agafant-li el tros malalt i el va canviar per un altre os del banc d'ossos.

Hola! Avui estic molt content i la meua família també, ja fa més d'un mes que he acabat amb el tractament i el meu cabell comença a créixer, també estic content perquè fa dues setmanes que he començat a anar a l'institut i he fet molts d'amics nous.

Lluís ja ha crescut i ja fa 4º d' ESO a l'institut, aquesta va ser l'última vegada que va escriure al diari.

Hola!

Ja feia molt de temps que no escrivia, avui mirant els meus llibres antics l'he trobat i m'he posat a llegir-lo, m'ha donat moltes ganes de plorar al recordar els meus amics que desgraciadament van morir y que encara me'n recordo molt d'ells.

Ara tinc setze anys i he recuperat molts amics i m'he fet molt més encara. Estic molt feliç perquè es porten amb mi molt bé i encara no sé com donar-los les gràcies.

Hi ha vegades que no tinc ganes de res i em faig moltes preguntes a mi mateix però sempre amb l'ajuda d'ells i la de la meua família puc sortir

endavant i afrontar tots els obstacles que hi ha a la vida, a vegades intent no recordar els moments dolents que he passat abans però no puc.

Ara estic en l'optativa de biologia i física /química , perquè vull dedicar-me de major a la medicina i fer tot el possible per a aquells al·lots amb aquesta enfermetat, que la diguin millor. Al tenir aquesta enfermetat m'he donat compte de moltes coses i apreciar tot el que et donen, unes de les coses que més faig és viure la vida i aprofitar tots els moments. Ara sóc més fort i intent assimilar tot el que m'ha passat. Vull seguir endavant i no rendir-me mai. Des d'aquí vull donar les gràcies a totes aquelles persones que m'han ajudat.

Gràcies

Lluís